

**Redegørelse af statsministeren i henhold til
forretningsordenens § 19, stk. 2.**
(Redegørelse nr. R 12).

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Danmark har fået en ny regering, og det er en stor ære for mig, at et flertal i Folketinget har peget på mig som ny statsminister.

Jeg finder det derfor naturligt at indlede den nye regerings arbejde med at give Folketinget en redegørelse for den nye regerings dagsorden. Den nye regerings parlamentariske grundlag er Dansk Folkeparti med støtte fra Liberal Alliance. Jeg vil gerne starte med at takke de to partier for opbakningen og for de meget klare tilkendegivelser i forbindelse med regeringens dannelse. Jeg ser frem til et fortsat godt samarbejde.

Jeg vil også invitere Folketingets øvrige partier til samarbejde. Regeringen vil fremlægge konkrete politiske udspil, som jeg håber kan danne grundlag for konstruktive politiske forhandlinger og løsninger. Regeringens overordnede politiske mål videreføres. Det gælder værdipolitikken, skattestoppet, den faste og fair udlændingepolitik, retspolitikken, det frie valg, udbygningen af velfærden, den grønne vision og den aktive udenrigspolitik.

Frihed og fællesskab er de to grundpiller, det danske samfund bygger på. Vi har en udstrakt personlig frihed. Vi kan i høj grad leve vores liv og forfølge vores ambitioner, som vi ønsker det hver især. Vi kan vælge uddannelse, vi kan vælge arbejde, og vi kan vælge familie. Vi har et stærkt fællesskab, et fællesskab, som hverken kan eller skal løse alle vores problemer, men som træder til, når vi mest har brug for det, når vi bliver syge, når vi er arbejdsløse, og når vi uddanner os.

I Danmark har vi bygget en bro mellem friheden og fællesskabet, og vi har fået både dynamik og tryghed retur. Det har vi gjort på en måde, som er enestående, som aftvinger respekt i resten af verden, og som ikke bare betyder, at vi gennemgående er glade, tilfredse og optimistiske mennesker, men også at vi som folk og nation står godt rustede i den aktuelle, verdensomspændende økonomiske krise.

Frihedens og fællesskabets bro forener det moderne menneskes lyst til at tage ansvar for sit eget liv med ønsket om at leve i et trygt og stærkt fællesskab. Broen er stærk, når grundpillerne er stærke. Det skal vi huske ikke mindst i denne tid, hvor vi står over for store udfordrin-

ger. Friheden og fællesskabet på en og samme tid er helt basale værdier, som vi skal værne om.

Verdensøkonomien er i dyb krise, vel nok den dybeste krise i generationer, en krise, som for alvor har taget fart gennem det seneste halve år. Lad mig sige tingene, som de er: Jeg kender hverken dybden eller længden af krisen. Der er ingen, der har det svar. I samtlige verdens rige lande falder produktionen. Verdenshandelen falder. Millioner af mennesker bliver kastet ud i arbejdsløshed. Den internationale økonomiske krise trækker også mørke spor gennem dansk økonomi, for vi er et lille åbent land, som på godt og ondt er dybt vævet ind i omverdenen. Vi har skabt vores rigdom, vi har skabt vores velstand i samhandel med andre lande, så når der er uvejrlig verden omkring os, mærker vi det naturligvis også i Danmark. Det er en situation, der kalder på og kræver et stærkt økonomisk lederskab.

Men det er også en situation, hvor Danmark har et bedre udgangspunkt end så mange andre lande. Det har vi, fordi skiftende regeringer lige siden Schlüters dage grundlæggende har ført en ansvarlig politik. Vi faldt ikke for fristelsen til at solde de store overskud op i gode tider, selv om det bestemt kunne have været populært. Derfor har vi i dag råderum i dårligere tider.

Kl. 13:07

Det har regeringen allerede benyttet sig af: Vi har understøttet det finansielle system ved at stille op mod 100 mia. kr. til rådighed som ansvarlig kapital. Vi har lettet skatten i 2009. Vi har øget erhvervslivets likviditet svarende til over 60 mia. kr. ved at forlænge kredittiderne for moms og A-skat og forbedret eksportkreditordningerne med 30 mia. kr. Vi har givet mulighed for at få udbetalt Den Særlige Pensionsopsparing. Vi har vedtaget markante personskattelettelser, som er fuldt finansierede på sigt, men som i første omgang stimulerer økonomien med op mod 15 mia. kr. i 2010. Vi har ophævet den kommunale anlægsramme, fremrykket offentlige investeringer og afsat 1,5 mia. kr. til en renoveringspulje. Og så måske det allervigtigste: Vi har ikke udtømt vores handlemuligheder.

Regeringen står klar til at gøre mere, hvis det bliver nødvendigt. Men det er helt afgørende, at de økonomiske lempelser sker i rette omfang og på rette tidspunkt, så vi forbedrer – og ikke skader – danske virksomheders konkurrenceevne.

Regeringen arbejder efter en vækststrategi med præcise og målrettede indgreb i stedet for

hovedkuld at sprede milliarder af upræcise kroner.

Vi følger udviklingen nøje. Vi sætter ind efter behov. Vi følger en ansvarlig og velovervejet vækststrategi med investeringer i fremtiden: i skoler, i daginstitutioner, infrastruktur, uddannelse, forskning og klimaforbedringer. For vi har en ambition på Danmarks vegne – en ambition, som vi realiserer, i takt med at det er samfundsøkonomisk muligt.

Jeg udelukker ikke, at krisen kan gøre det både muligt og fornuftigt at sætte nogle af vores ambitioner hurtigere igennem. Forud for de kommende økonomiforhandlinger med kommunerne vil vi derfor nøje vurdere kommunernes planer for investeringer med Kvalitetsfondens 22 mia. kr. i skoler, daginstitutioner og ældreområdet.

Samtidig er regeringen garant for en ansvarlig skattepolitik. Vi lod os ikke tale ind i det der falske dilemma mellem skattelettelser og velfærd. Vi har tværtimod kombineret skattestop og skattelettelser med en fortsat udbygning af velfærdssamfundet.

Det er regeringen, der sammen med Dansk Folkeparti sikrer borgere og virksomheder trykthed om skatten. En trykthed, der er ekstra vigtig i en økonomisk turbulent tid.

Når den nye skattereform træder i kraft den 1. januar 2010, vil mellemskatten være afskaffet til glæde for næsten 2 millioner skatteydere. Og 350.000 færre danskere vil skulle betale topskat. Det er skattenedsættelser, som vi finansierer blandt andet ved at reducere fradrag og beskatte en række personalegoder samt ved at øge afgifter på energi og ressourcer. For vi skal sænke skatten på det, vi gerne vil have mere af, nemlig arbejde, og hæve skatten på det, vi gerne vil have mindre af, nemlig forurening.

Det indgår i aftalen om skattereformen, at alle, der har arbejdsgiverbetalt IT og telefoni, som kan benyttes privat, beskattes af 5.000 kr. pr. person. Der har været en del kritik af multimedieskatten, og regeringen og Dansk Folkeparti vil derfor i nær fremtid drøfte mulige løsningsmodeller, men således at vi holder fast i den forenkling og ensartning, som multimedieskatten indebærer.

Skattereformen indeholder i det hele taget en lang række ændringer, men summa summarum er, at med skattereformen sikrer vi flere penge til privatforbrug, vi stabiliserer familiernes økonomi, og vi giver en større tilskyndelse til at tage fat.

Regeringens reformer af arbejdsmarkedet har siden 2001 trukket helt i samme retning. Grundprincippet har været, at der skal være en økonomisk gevinst for den enkelte ved at arbejde i stedet for at gå ledig. Og det har virket. I 2008 nåede Danmark den højeste beskæftigelse og den laveste ledighed i nyere tid. Det er en situation, som ikke mindst er kommet de svage grupper til gode. Her har regeringen – om noget – styrket broen mellem privat virkelyst og social trykthed.

Kl. 13:12

Nu skal vi så stå vagt om de gode resultater. Ledigheden er begyndt at stige. 70.000 danskere står i dag uden arbejde. Det er 23.000 flere, end da ledigheden ramte bunden sidste sommer med 47.000. Og der er desværre ingen tvivl om, at det vil blive værre, før det bliver bedre igen.

Regeringen vil gøre, hvad der står i vores magt for at mindske de menneskelige omkostninger. For den, der bliver arbejdsløs, er det jo uendelig uinteressant, at der var 57.000 flere arbejdsløse, da VK-regeringen tog over i 2001 – uendelig uinteressant – for én arbejdsløs er jo én for mange!

Vi har allerede iværksat en række initiativer for at minimere stigningen i ledigheden, og vi vil fortsætte reformerne af arbejdsmarkedet.

Finanspolitikken i Danmark er i dag mere lempelig end i de fleste andre europæiske lande. Vi stimulerer med det, vi nu har besluttet, økonomien, svarende til at 30.000 flere vil være i arbejde i 2010, end hvis vi havde ladet stå til.

Min søn på 19 år kender ikke begrebet ungdomsarbejdsløshed, og sådan skal det fortsat være: Det skal forblive et ekko fra meget gamle dage ligesom langtidsledighed.

Alle skal have mulighed for at tage sig en god uddannelse. Men vi må også alle være parate til at bruge den uddannelse, vi så har fået, på forskellige måder gennem livet og til hele tiden at videreuddanne os eller skifte spor.

Vi skal også fortsat skærpe indsatsen for, at alle unge får en ungdomsuddannelse og dermed et grundlag for videreuddannelse og job. Vi må ikke tabe nogen på gulvet, og da slet ikke nu, hvor vi har bedre mulighed for at få fat i de unge og trække dem ind på skolebænken, end vi har haft i flere år.

Der er nogle, der mener, at de har en løsning på krisen, der sådan med et trylleslag vil få verdens ubalancer til at forsvinde. Men løsningen på verdens alvorlige økonomiske problemer kan altså ikke hives op af en hat. Politikere, økonomer og alle andre stemmer i den offentlige debat

kan lige så godt vænne sig til, at vi skal bruge flere redskaber, at vi skal sætte ind flere gange, at vi skal bruge hele værktøjskassen – én check her og nu gør det ikke.

En ansvarlig håndtering af krisen er en yderst vanskelig balancegang.

Jeg synes, vi skylder danskerne at løfte den opgave i flok, men om nødvendigt gør regeringen det sammen med dem, der vil påtage sig ansvaret for at føre Danmark sikkert gennem krisen.

Derfor vil man heller ikke se denne regering tale tingene hverken op eller ned. Vi står ved, at Danmark er udfordret af krisen, og vi står ved udfordringen. For alvorlige tider åbner jo også muligheder, muligheder for at skruer op for dynamik, for kreativitet og for drivkraft, både privat og offentligt.

Den økonomiske krise skal ikke have lov til at bremse vores ambitioner og vores ønsker om at udvikle det danske samfund. Tværtimod kan reformer være med til at få Danmark sikkert gennem krisen.

Vi har et solidt regeringsgrundlag med i alt 281 initiativer. Det er det grundlag, regeringen arbejder videre på. Jeg skal ikke her trætte med en lang opremsning, men koncentrere mig om de opgaver, som vil komme til at fylde mest i resten af 2009:

Etableringen af Indenrigs- og Socialministeriet markerer et forstærket fokus på at stå vagt om den sociale sammenhængskraft i Danmark. Det er særlig nødvendigt i en krisetid, for krisen kradser først i bunden af samfundet.

Men det hjælper ikke de mennesker, der befinder sig på bunden, hvis vi bremser dem, der klarer sig godt. Og derfor vil regeringen ikke bekæmpe velstand; vi vil bekæmpe fattigdom og social udstødelse.

Det danske fællesskab er kendetegnet ved, at der er plads til alle, der kan og vil bidrage positivt. Men det er også kendetegnet ved, at de, der ikke vil, bliver stoppet af en stærk hånd, og at de, der ikke kan, bliver samlet op af en varm hånd.

Regeringen vil fortsætte indsatsen for at styrke integrationen og tilbyde en plads til alle i det danske fællesskab.

Kl. 13:17

Vi har opnået store resultater. Tidligere var kommunerne ved at kollapse under den store integrationsbyrde, som den massive og helt ukontrollerede indvandring førte med sig. I dag har vi indvandringen under kontrol. Derfor fø-

ler færre sig diskrimineret, og flere føler sig godt integreret i Danmark. Og danskernes grundlæggende positive syn på udlændinge er genskabt. Det er alt sammen omsat til flere danskere med indvandrerbaggrund i beskæftigelse og under uddannelse end nogen sinde før.

Den seneste solstrålehistorie blev offentliggjort lige før påske. De nyeste tal viser, at der fra 2004 til 2008 er kommet 26.000 flere nydanskere fra ikkevestlige lande i beskæftigelse. Det var regeringens mål, at vi skulle have 25.000 flere i job inden 2010. Så her er vi altså kommet i mål 2 år før tid, men det får os på ingen måde til at læne os tilbage. Vi er først lige begyndt. For der er plads til dig i fællesskabet, uanset om du hedder Rasmussen eller Rashid, eller om du hedder Helle eller Hassan. Vi har plads til alle, der respekterer individuel frihed og vores værdier, og som er parate til at tage et personligt ansvar og engagement i samfundslivet.

Vi skal holde fast i, at Danmark skal være et trygt og godt samfund. Som borgere skal vi kunne færdes sikkert overalt i Danmark. Det er vores ret, og vi vil ikke acceptere de anslag, der på det seneste har været mod den offentlige orden. Når der etableres selvbestaltede visitationszoner, når den kommunale madudbringning finder det nødvendigt at bede om politibeskyttelse, når der skydes i gaden, når unge under den kriminelle lavalder bevidst skubbes foran, er vores tolerancegrænse ikke bare nået, så er den langt overskredet.

Regeringen har derfor fremlagt en bandepakke, hvor vi sætter markant fokus på sikkerhed og tryghed her og nu. Det gør vi bl.a. med mere synligt politi, med forslag om skærpede straffe og med bedre efterforskningsredskaber. Unge, der er havnet i kriminalitet, skal stoppes konsekvent af lovens faste arm. Børn og unge, der er på vej til at begå kriminalitet, skal stoppes af en fast og varm hånd. De skal mærke konsekvens, før det for alvor går galt, før de bliver en del af banderne. De skal så at sige have et bestemt skub frem ad en bedre livsbane.

Derfor må vi gentænke og nytænke vores indsats over for ungdomskriminalitet. Selvfølgelig skal 14-årige ikke sidde i fængsel med hærdede forbrydere. Men det er helt, helt uacceptabelt, når der spekuleres i at lade børn begå kriminalitet, fordi de ikke kan straffes. Vi bør fordomsfrit diskutere et alternativ til den eksisterende kriminelle lavalder. Og vi bør vurdere, hvordan det kan skærpe kommunernes fokus på den tidlige forebyggende indsats, hvis der ind-

føres en kommunal medfinansiering af kriminalforsorgen. For det koster noget, det koster energi, målrettethed og samarbejde i kommunen at få de unge væk fra gaden og ind i skolen og ind i arbejdslivet. Men det koster i princippet ingenting, hvis det for alvor går galt og de unge sættes fra gaden ind i fængslet. Det er næppe hensigtsmæssigt.

Derfor vil regeringen i forlængelse af bande-pakken efter sommerferien fremlægge et retspolitisk udspil med henblik på lovgivning i den nye folketingssamling.

Det danske velfærdssamfund er med til at bære os gennem krisen. Og uanset krisen skal vi blive ved med at udvikle vores velfærdssamfund – et moderne velfærdssamfund – et moderne velfærdssamfund, der tager udgangspunkt i mennesker, ikke i systemer. Gennem hele min politiske karriere har det været en ledetråd at modernisere og udbygge det velfærdssamfund, jeg selv er vokset op med. Vi skal på den ene side være bedre til at møde det moderne menneskes individuelle krav. Og vi skal på den anden side være endnu bedre til at tage hånd om de svageste.

Kl. 13:22

Når jeg taler om det moderne menneskes individuelle krav, bliver det tit oversat til uldlicering og frit valg. Det kan det også være, men det er bestemt meget andet og mere end det. Det drejer sig om at tilbyde fleksible løsninger i stedet for standardvarer alle de steder, hvor det er muligt og bedre møder borgernes behov.

Det drejer sig om at udvikle en folkeskole, hvor hvert enkelt barn stimuleres og udfordres i størst mulig grad helt ud til egen grænse af vidbegærlighed, at udvikle en beskæftigelsespolitik, der tager udgangspunkt i den enkelte lediges kvalifikationer, og at udvikle en ældre-service, der har afsæt i respekt for den ældres personlige integritet og egne valg. For det at blive gammel er ikke nogen sygdom, det er et privilegium, man opnår, hvis man lever længe nok, og derfor skal ens egne værdier respekteres også i alderdommen. Det drejer sig om at udvikle et sundhedssystem af højeste faglige standard, men på en måde, hvor det også er til stede i lokalsamfundet og tager højde for den enkelte patients særlige behov.

Det stiller store krav. Det stiller først og fremmest store krav til Christiansborg – til regering og Folketing – og til kommuner og regioner om ikke at kvæle idérigdom og virkelyst i unødigt bureaukrati og detailregulering. Blomster skyder nedefra, og er der en tidsel iblandt, må den

luges ud. Derfor skal tillid og ansvar gå hånd i hånd i udviklingen af den offentlige sektor. Vi skal være mere ambitiøse i den måde, vi leder den offentlige sektor på. Derfor er det helt afgørende, at vi bringer kvalitetsreformen i mål med alle de mange initiativer, der giver kommuner, regioner, børneinstitutioner, plejehjem og sygehuse større rum og bedre redskaber til selv at finde de bedste løsninger til gavn for borgerne.

Regeringen har, siden den oprindeligt tiltrådte i 2001, prioriteret sundhedsområdet højt. Vi har skabt fem stærke regioner, hvor udviklingen af et stærkt offentligt sygehusvæsen er den absolutte hovedopgave, vi har tilført rigtig mange ekstra penge, vi har uddannet og ansat flere læger og sygeplejersker, og vi har opnået resultater med langt flere behandlinger for almindelige lidelser og langt bedre behandlinger til patienter med livstruende sygdomme. Og så har vi taget opgøret med den misforståelse, at det er vigtigere at bekæmpe privathospitaler end ventelister.

Arbejdskonflikterne sidste forår satte os noget tilbage. Vi måtte nødtvungent suspendere det udvidede frie sygehusvalg, og vi har oplevet stigende ventetider. Det sætter vi nu fuldt fokus på at få rettet op på. Det udvidede frie sygehusvalg, som mere end en kvart million danskere har haft direkte glæde af, genindføres fra den 1. juli i år. I de kommende år sætter vi spaden i jorden til en række nye, topmoderne hospitalsbyggerier. Vi vil fortsætte med at samle specialerne, så patienten kan få den bedste behandling af international standard, og regeringen vil lancere en national forebyggelsesplan med klare mål for indsatsen. Vi skal alle sammen have de bedste muligheder for selv at tage et ansvar for vores eget helbred.

Det er en stor indsats for at gøre et grundlæggende godt dansk sundhedsvæsen endnu bedre. Det skaber store forandringer, men kalder jo også utrygheden frem hos mange. For når specialerne samles på færre adresser for at øge kvaliteten i behandlingen og skabe bedre grundlag for investeringer i det bedste og mest moderne udstyr, forstår vi det jo alle sammen sådan set godt. For vi vil jo alle sammen helst behandles af de bedste, og ikke alle kan være de bedste til alt. Men så føler vi alligevel sådan en ængstelse og utryghed ved, at det lokale sygehus forvandles eller måske helt forsvinder.

Det er jo et dilemma mellem nærhed og kvalitet, og det er et dilemma, som regeringen er meget bevidst om. Derfor skal vi forstærke arbejdet med at udvikle lokale, døgnåbne sundhedstil-

bud i de egne, hvor der er langt til de store akut-sygehuse, og vi skal forbedre ambulanceberedskabet, så behandlingen altid reelt og hurtigt starter på tilskadestedet og ikke først på hospitalet.

Heller ikke på det grønne område må vi lade den aktuelle krise være en bremse for vores ambitioner. Tværtimod ser regeringen krisen som en ansporing til at tænke nyt, også på området her. Regeringen har allerede gjort meget, og vi vil præsentere yderligere konkrete udspil til grønne vækstinitiativer.

Vi indgik i foråret 2008 en ambitiøs og bred energiaftale, der lægger nye spor for Danmarks energipolitik.

Kl. 13:28

Vi har lanceret et grønt transportudspil, som resulterede i den hidtil politisk set bredeste transportaftale om bæredygtig transport og bedre infrastruktur.

Vi præsenterer om kort tid et miljø- og landbrugsudspil om grøn vækst, hvor nye grønne krav til landbruget skal gå hånd i hånd med nye vækstmuligheder.

Vi vil præsentere en strategi for, hvordan man reducerer energiforbruget med tre fjerdedele i nye bygninger frem mod 2020, og vi vil præsentere en erhvervs-klimastrategi, som kombinerer fortsatte drivhusgasreduktioner med nye vækstmuligheder for erhvervslivet.

Det vil vi, fordi regeringen har det ambitiøse mål, at Danmark på lang sigt skal være helt uafhængigt af forurenende brændsler som kul, olie og gas. Regeringen vil senere i valgperioden komme med et konkret oplæg til, hvornår Danmark skal være fossilfrit, et oplæg, som vil tage udgangspunkt i Klimakommissionens arbejde, for det, vi melder ud, skal naturligvis være fagligt funderet. Det skal være samfundsøkonomisk bæredygtigt, og det skal være teknisk muligt.

Også internationalt gælder det, at finanskrisen ikke må blive en bremse. Vi skal internationalt koordinere vores indsatser, så vi ikke spænder ben for hinanden, så vi ikke opbygger uhenigtsmæssige barrierer, som skaber uens vilkår eller protektionisme, som det senere bliver svært at komme til livs. Men verden skal ikke gøre det samme, for vi har vidt forskellige udgangspunkter, og derfor skal vi dosere vores indsatser forskelligt, men efter en fælles linje.

Vi skal se mulighederne i krisen. En af de internationale muligheder dukker endda op her på vores eget dørttrin: FN's klimatopmøde i de-

cember. Det bliver den største internationale konference, som nogen sinde er blevet afholdt i Danmark, og det bliver en konference, som får afgørende betydning, hvis det skal lykkes at nå frem til en aftale. Som værtsland og formand for konferencen har Danmark en central rolle. Regeringen vil arbejde målrettet på at opnå mere end blot en fin hensigtserklæring, men derimod en reel og ambitiøs klimaaftale i København. For en ny klimaaftale skal ikke slå nye rekorder i varm-luftig retorik, men derimod finde troværdige og praktiske løsninger på den globale opvarmning.

Det bliver ikke nogen nem opgave. At få verdens lande til at enes om noget som helst er svært, men at enes om en ambitiøs klimaaftale midt i en økonomisk krisetid bliver overordentlig svært. Regeringen vil arbejde utrætteligt på, at det lykkes, og stærke kræfter vil støtte regeringens bestræbelser. Præsident Obama har for ganske nylig taget initiativ til at invitere de 16 lande i verden med de største økonomier til et topmøde i juli. Han har samtidig inviteret FN's generalsekretær og mig selv til at deltage, og det er et vigtigt initiativ for at indlede uformelle drøftelser på højeste niveau i en kreds, der omfatter de lande, der har de største udledninger af CO₂, og som alle må bidrage til at nå målet om en halvering af udledningerne ved midten af dette århundrede.

Værtskabet for FN's klimakonference er jo samtidig en enestående mulighed for at sætte Danmark på verdenskortet på de felter, hvor vi som nation i virkeligheden er allerstærkest: evnen til at omstille vores økonomi og produktion til globaliseringens skiftende krav, evnen til at skabe økonomisk vækst og øget velstand uden at øge energiforbruget og evnen til at eksportere vores viden og vores teknologi inden for energi og grøn vækst. Til december skal vi i København omsætte vores erfaringer til en holdbar global vision.

EU er et helt afgørende omdrejningspunkt i vores udenrigs- og sikkerhedspolitik, også på klimaområdet i øvrigt. Det europæiske samarbejde er i det hele taget den helt afgørende ramme for varetagelsen af danske interesser i verden omkring os. Det samarbejde skal vi værne om, det samarbejde skal vi styrke. Med Lissabontraktaten bliver vi bedre i stand til at varetage danske og europæiske interesser på globalt plan, og samtidig får vi et mere beslutningsdygtigt, et mere demokratisk og et mere åbent EU. Det er derfor i vores klare danske interesse, at den nye traktat bliver endeligt godkendt.

Kl. 13:33

Danmark skal være centralt placeret i EU-samarbejdet. De danske EU-undtagelser er og bliver skadelige for varetagelse af danske interesser, og derfor vil regeringen fortsat arbejde for, at de danske undtagelser afskaffes, men tiden skal være moden.

En folkeafstemning kræver et bredt og solidt flertal i Folketinget, og der skal være klarhed over rammerne for samarbejdet, før vi kan bede vælgerne tage stilling. Det er en helt grundlæggende og ufravigelig forudsætning for en så vigtig beslutning. Og derfor vil regeringen videreføre traditionen med at søge bred enighed om den overordnede danske europapolitik.

Også på det sikkerhedspolitiske område kræver de globale udfordringer og trusler i stigende grad internationale løsninger. Danmarks sikkerhed varetages bedst gennem europæisk og transatlantisk samarbejde og ved at styrke det internationale samfund, først og fremmest FN. Regeringen er derfor meget tilfreds med udmeldingerne fra den nye amerikanske administration, der så klart har forpligtet sig på internationalt samarbejde og samarbejde med Europa om at møde de store globale udfordringer.

Danmark skal fortsat være parat til at yde vores del. Vi vil fortsat bidrage til internationale operationer, der fremmer sikkerhed og stabilitet.

I Afghanistan har regeringen øget det danske bidrag til NATO's indsats i den vigtige, men vanskelige sydlige del af Afghanistan. Det er ikke alene vigtigt for afghanernes sikkerhed, det er vigtigt for vores egen sikkerhed.

Udviklingen i Afghanistan har med al tydelighed vist, hvor væsentlig sammenhængen mellem de civile og militære indsatser er, hvis der skal skabes en bæredygtig fred og udvikling i Afghanistan.

Regeringen har derfor også øget den danske indsats på det civile område. Et bredt flertal i Folketinget står bag vores indsats i Afghanistan. Og lad mig sige det ligeud: Det lægger jeg afgørende vægt på. Det betyder også utrolig meget for vores soldater, som hver dag løfter en kæmpe og farlig opgave.

Der står international respekt om Danmarks aktive sikkerhedspolitik. Udpegelsen af Anders Fogh Rasmussen som NATO's kommende generalsekretær vidner om anerkendelse af vort engagement. Det er en anerkendelse, vi alle kan være stolte af.

Til de dygtige og dybt engagerede danskere, der lige nu arbejder i verdens brændpunkter el-

ler tidligere har gjort det, vil jeg sige: I gør en forbilledlig indsats for at skabe fred og stabilitet under meget svære forhold. Det fortjener vores største anerkendelse og vores dybeste respekt. I gør Danmark ære.

Det er regeringens hensigt, at det kommende forsvarsforlig skal danne grundlag for, at vi kan bidrage til at imødegå trusler mod vores sikkerhed og fastholde vores høje internationale profil på det område. Det er regeringens håb, at der fortsat vil være bred opbakning til det blandt Folketingets partier. Det lægger jeg også afgørende vægt på.

Danmark vil fortsat være et af de lande i verden, der yder mest udviklingsbistand til de fattigste, særligt i Afrika.

Regeringen nedsatte sidste år en internationalt sammensat Afrikakommission. Kommissionens arbejde er i virkeligheden blevet endnu mere presserende, end nogen kunne forudse dengang, da kommissionen blev nedsat, for den globale finanskrise har haft store konsekvenser for de afrikanske lande. Om få uger vil Afrikakommissionen fremsætte helt konkrete forslag til initiativer med et stærkt fokus på økonomisk vækst og udvikling i den private sektor i Afrika.

Det er ambitionen, at kommissionens anbefalinger kan påvirke det internationale udviklingspolitiske samarbejde med Afrika, og resultatet af Afrikakommissionens arbejde vil selvsagt blive afspejlet i den danske udviklingsbistand.

Her efter påske nærmer folketingsåret sig så småt sin afslutning, men der er stadig meget, vi skal nå. Vi skal behandle skattereformens 13 lovforslag. Vi skal behandle lovforslag fra justitsministeren og integrationsministeren om styrket indsats mod bandekriminalitet og udvisning af udlændinge, der anses for en fare for statens sikkerhed. Vi skal have vedtaget lovgivningen om Grønlands selvstyre. Vi skal have en ny forsvarsaftale på plads og en aftale om grøn vækst. Så det bliver nogle travle måneder.

Kl. 13:37

Men der er én opgave, der overskygger dem alle: Krisen. For den udfordrer os, den udfordrer hver enkelt dansker. Vi skal forsvare og udvikle det danske samfund under den dybeste internationale økonomiske krise i årtier. Vi skal styrke trygheden. Vi skal modernisere velfærden. Vi skal sikre dynamikken. Det er en national opgave, som kræver en fælles indsats og et bredt samarbejde her i Folketinget, og jeg vil gerne invitere til det samarbejde. Men jeg vil også sige

lige ud af posen: Et samarbejde kræver en indsats af mere end én part for at lykkes. Det kræver, at alle kan se længere end til næste dags avisoverskrift.

Jeg vil opfordre til, at vi løfter opgaverne i fællesskab og gensidighed. Det vil også sende et vigtigt signal til alle uden for Folketinget, for det er jo, når det kommer til stykket, ikke os folketingspolitikere, der alene kan flytte Danmark, og nok heldigvis for det.

Vi skal sammen sikre et Danmark med både frihed og fællesskab, med både vækst og tryghed, et Danmark, der kommer stærkt gennem den økonomiske krise.

Jeg ser frem til en god debat her i Folketinget på torsdag, en debat, som kan lægge grunden til et forhåbentlig konstruktivt samarbejde om de vigtige opgaver.

Tak for ordet.
